

# RĂSĂRITUL NOSTRU

ABONAMENTE INST. AUT. 1000  
Part. ș. surd.-muți 100 lei pe an  
APARE LUNAR

ORGAN SURDO-PEDAGOGIC, CULTURAL ȘI SOCIAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA  
Str. TURDA 75, București II  
Dir. V. DIMITRIU-LEORDA

## Un interes obștesc

Deși actualmente avem în țară șapte școli de surdo-muți cu internat — afară de școala de surdo-muți din Calea Griviței — totuși cu durerea observăm că învățământul celor fără de auz și graiu nu este încă obligatoriu.

După statistica recensământului populației de anul trecut avem cel puțin 29.000 de surdo-muți în cuprinsul țării noastre, din care abia 2.738 suflete infirme au avut norocul de a învăța ceva carte pe lângă și o meserie din care își pot duce existența.

Restul, care formează o majoritate împovărată pentru asistența socială, a rămas acasă, unde, unii dintre ei, mai învredniciți de soartă și de dragostea părintească, au ajuns și așa buni gospodari, ceilalți pe drumuri.

Pentru această categorie ar fi trebuit să existe școli de adulți ce nu trebuie să lipsească în nici un oraș și nici chiar într-un sat, cu o populație fie cât de mică. Ba ceva mai mult: în fiecare școală rurală ar trebui să se rezerve câteva ore pe săptămână cursului special pentru adulți.

În acest scop s'ar putea introduce în toate școlile normale de învățatori, ore speciale de demutizare, în ultimii doi ani de la absolvirea școlii. În felul acesta, mai toți învățătorii și-ar însuși cunoștințe pe-

dagogico-didactice, ca un accesoriu indispensabil unui anubit scop și timp.

Astăzi avem la Focșani un institut de surdo-muți, cel mai mare din țară, cu o existență de aproape 70 ani. În acest institut ar intra 800 interni, pentru educație. Tot în același edificiu s'ar putea înființa o școală normală pregătitoare pentru educatori de surdo-muți care cu timpul ar da un select corp didactic medico-pedagogic.

Această școală specială să fie formată și condusă de un profesor universitar asistat de 3 profesori specializați medico-pedagogici.

Cu toate restricțiile bugetare actuale, această propunere poate lua ființă fără ca bugetul extraordinar al Ministerului respectiv să se simtă cu nimic încărcat.

Este o necesitate de ordin național și de înaltă asistență socială ce trebuie luată în seamă dacă voim să ne arătăm demni de destinele noastre.

S'ar remedia și starea de sălbătăciune în care se găsesc și în prezent bieții surdo-muți, cari din insuficiența educației nu-și înțeleg scopul vieții în toată întreaga ei frumusețe, rezumate în: respectul și iubirea de aproapele; grațitudine față de binefăcători și dascăli lor; frumusețea unui gest de caracter și de disciplină.

V. Dimitriu-Leorda

## Către preoții din Focșani

Iarna cu multiplele ei cerințe, te mai scoate din bărlug. Interese familiare m'a făcut ca să mă întâlnesc în casa unui prieten din Prahova, cu un preot din Putna, care la rândul-i venise pentru anumite interese tot acolo.

Deși, frigul lui Februarie de afară caută să ne reamintească de ouălele corbului, discuția plină de căldură, a alunecat pe panta imoralității atotstăpânitoare și de aci nevoia de apropiere a mulțimii de amvon.

Pe lângă cuvântul insuflețit și cald al preotului este nevoie și de mijloace materiale ajutoare printre care: pictura și muzica; ambele puse în slujba celui mai sublim deziderat evanghelic, grăit de Mântuitorul lumii:

„Ajută pe aproapele tău, ca însu-ți pe tine“.

Nu cred, să existe în țara românească, o tovarășie mai minunată și o aplicare a principiului de mai sus și cred, cu destul efect ca la institutul de surdomuți din Focșani. Există, în interiorul clădirei, după cât îmi amintesc, o bisericuță, care, actualmente are ușile închise din lipsa unui slujitor.

În bisericuța aceea am asistat la un serviciu divin, pe timpul când alții erau stăpâni, casei de lumină a surdomuților și'n fața a aproape 200 elevi, preotul oficia, în timp ce corul elevilor da răspunsurile liturgice.

Ce minunat loc de propovăduire a cuvântului lui Dumnezeu din acest locaș. Azi este zăvorât.

Distinsul meu tovarăș de câteva zile, din casa prietenului meu prahovean, știa de existența locașului, dar, declina orice intervenire pe lângă fofurile competente.

Pe această cale adresez preoților din orașul Focșani, conștiinți de misiunea lor, să nu lase sub obroc lumina mântuitoare.

Din informațiile culese, orașul Focșani posedă o pleiadă de preoți supra numeroși pe unele biserici, care ar putea foarte bine oficia aei, decât să stea acasă sau la strană ca psalt.

Ce minune de serviciu divin ar eși, când și dintre elevii secției de vorbitori a institutului, s'ar alcătui un cor, mai ales că toți, dar absolut toți profesorii institutului sunt: ru buni muzicanți, și foarte buni muzicanți.

Culmea minunei dumnezeiești s'ar ajunge, când în acest locaș, s'ar putea auzi rugăcuni rostite de elevii surdomuți cum ar fi: „Tatăl nostru“, „Crezul“, etc.

Tovărășia surdomuților și a orfanilor, cu cuvântul cald și insuflețit al preotului, în acest minunat locaș ar fi cred, unicul în țară și poate fără exagerare pe pământ. Faceți din sfântul locaș pepiniera milei și dați-o ca exemplu mulțimei, ce crede și se vrea adaptată din izvorul fără sfârșit al cuvântului evanghelic.

Vreți tronarea moralității creiați Ierusalimul milei și veți reuși.

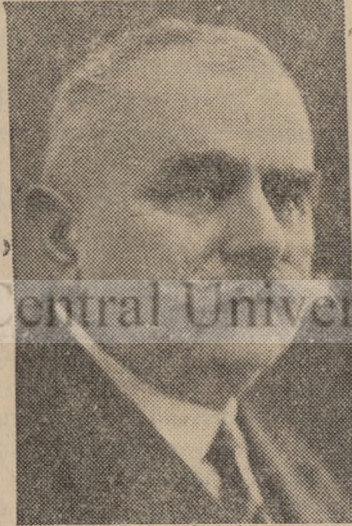
Dumnezeu cu binecuvântarea și noi cu înfăptuirea.

## I. MITRU

„Răsăritul Nostru“, organ pedagogic, cultural și social al surdo-muților, își face o datorie de onoare, acum când scrie despre inspectorul g-1 școlar I. Mitru, cu ocazia retragerii sale la pensie.

Om bun și binevoitor cu toți; profesor și pedagog excelent, director desăvârșit în administrația școlilor și inspector școlar integru, neclintit în facerea datoriei și respectul față de lege, sunt calitățile care le numără azi d. I. Mitru, când s'a retras la pensie.

În activitatea uriașe constructivă pentru dezvoltarea învățământului, d. insp. gl. I. Mitru, a dat o atențiune deosebită învățământului surdo-



muților. D-sa n'a uitat un moment școala acestora și a lucrat continuu pentru dezvoltarea culturală a surdo-muților, cu același îndemn ca și pentru ceilalți. Când i se cerea sprijinul pentru susținerea doleanțelor acestora, îl da fără un pic de ezitare. Iar când mergea în inspecție la aceste școale, atunci se vedea sentimentul de bunătate și bunăvoință al d-lui I. Mitru, prin grija părintească ce acordă școlărilor surdo-muți.

Cu ocazia retragerii sale la pensie, pentru opera uriașe constructivă din învățământ, împlinită printr'o muncă necurmată, ce ne va servi la toți de pildă și pentru dragostea ce-a arătat-o întotdeauna elevilor dela școlile de anormali, în deplină recunoștință și pios devotament, urăm d-lui I. Mitru, ani mulți sănătoși și de aci mai înainte, să trăiască în cea mai dulce viață a pensionarului.

Răsăritul Nostru

## Maxime și cugetări

Omul care nu cunoaște durerea, nu cunoaște nici indușoarea, nici blândețea compătimită.

J. J. Rousseau

Pe dușmani să ți-i dezarmezi prin blândețea felului tău de a te purta, dar în același timp să simți și dânsii statornicia dreptei tale indignări.

Lord Chesterfield

## Adaptarea învățământului la nevoile surdo-muților

Din vara anului trecut, de când d-l prof. univ. Dimitrie Gusti, Ministrul Instrucțiunii, a făcut trista destăinuire la Congresul general al învățătorilor dela Chișinău, confirmând oficial că învățământul nostru, nu este nici până azi adaptat psihologic poporului, un curent s'a răspândit în toată țara, făcând pe toți intelectuali să se preocupe de această chestiune. Astfel, am citit multe articole scrise, în care se expuneau păreri despre felul cum s'ar putea adapta școala la nevoile locale. Am ascultat conferințe, în care vorbitorii își exprimau îngrijorarea declarând analfabetismul predominant și condamnând învățământul greșit ce se face la noi. Și am aflat că Ministerul Instrucțiunii se preocupă de aproape de această chestiune, lucrând în prezent la proiectul unei mari reforme de îndreptare a învățământului.

Toate acestea nu trebuie decât să ne bucare și facă să sperăm la o îndreptare cât mai curând spre foloasele practice, a oropsitei noastre școale.

Dar pentru a se evita greșelile din trecut și a se ajunge la un învățământ cât mai coresponsător nevoilor poporului, socotim necesar ca frământarea acestei idei a adaptării învățământului la nevoile locale, să se facă de cât mai mulți. Chestiunea adaptării învățământului, este o problemă atât de complexă și de delicată, în cât, nu se poate ajunge la deslegarea ei, decât numai realizându-se o programă, rezultată din vederile tuturor. S'o facă numai câțiva, ar fi imposibil să ajungem la realizarea unei reforme fără greșeli și cu cât mai puține lipsuri. Cei ce ar încerca aceasta, riscă să avem și în viitor un învățământ tot atât de nefolositor, fiindcă nu vor putea cunoaște și ține seama de nevoile atât de multe și complicate ale poporului.

La școlile primare, de exemplu, avem anexat învățământul surdo-muților. Dacă reforma învățământului ce se intenționează, se face numai de câțiva, care, să-i socotim cei mai cunoscători ai nevoilor poporului. Vor putea acestea realiza un învățământ folositor surdo-muților, fără să cunoască situația îndeajuns și să

fi simțit durerile lor? Societatea are obligațiunea morală să se ocupe de acești nenorociți ai soartei, înaintea celorlalți. Noi, cei întregi, suntem dator să completăm lipsurile surdo-muților, prin a-i învăța carte, singurul lor mijloc de contact cu realitatea și să-i pregătim pentru o meserie, cu care să-și poată câștiga existența sigur. Într'adevăr, Statul s'a interesat de aproape, întotdeauna de surdo-muți, căutând ca pe lângă carte să-i pregătească din școală și pentru o meserie: cismărie, tâmplărie, croitorie, etc. Dar știm că lipsa generală de lucru, face ca mulți dintre meseriași normali să nu-și poată câștiga azi existența. Care este starea nenorocită atunci a surdo-muților șomeri? Pentru un meseriaș în toată firea, șomer, se mai pot găsi posibilități de câștig prin intervenții personale de ajutorare. Dar pentru un surdo-muț, care nu poate nici să cerșească? Situația de șomer pentru acestea este dezastruoasă. Și să știe că meseriași anormali sunt mult mai mulți, față de cei normali, fiindcă cei anormali nu pot găsi de lucru, decât numai în lipsa celorlalți.

Deaceia punem în evidență chestiunea surdo-muților, de care trebuie să se țină seama la întocmirea proiectului de reformă al învățământului primar. Prin noua lege trebuie să se stabilească și alte posibilități de îndrumare în afara meseriilor, care să asigure acestor oropsiți ai soartei pâinea de toate zilele. În toate statele din lume, surdo-muți s'au dovedit cei mai buni agricultori. Și cum țara noastră este agricolă, surdo-muții pot fi îndrumați și în această direcție. Aceasta ar fi și realitatea, adoptarea într'adevăr a învățământului, căci majoritatea dintre surdo-muți sunt fil de agricultori, și n'am face altceva decât să satisfacem nevoile locale, îndrumându-i pe loc la o ocupație, fără să mai punem pe drumuri să caute o meserie.

Cum? Vom reveni în numărul viitor asupra acestei chestiuni, arătând cum se poate asigura un trai mulțumitor surdo-muților prin agricultură.

C. Pretorian

## Monumentul „Infrățirea națională“

Oituzul, Cireșoaia, Lezunul și Măgura Ocnei, ne vorbesc cu jală prin glasul istoriei naționale, despre vitejia neasemuită între popoare a eroilor români, cari și-au dat cu prisosință tributul lor terestru, drept sacrosanctă contribuțiune la realizarea visului strămoșesc: Înfrățirea Neamului.

Teritoriul județului Bacău, cuprinde și alte localități istorice, de importanță aceleia din apropierea comunei Petricica și anume: Iazul, însemnat prin faptul că acolo s'a dat curioasă bătălie dintre moldoveni și ardeleni prin 1598, care a determinat primul pas către înfrățirea națională.

Judecând actele vitejești ale strămoșilor și mai cu osebire ale mucenicilor căzuți în campania 1916—1918, puterea simțământelor noastre patriotice ne obligă să fim recunoscători față de ei și sacrificiul lor suprem. De aceia vedem ici-colo, răsărind câte un monument de măreția citadelei de pe Măgura Ocnei, inaugurată cu atâta fast în toamna anului 1928.

Dar din punct de vedere al varietății arhitectonice, prin felul înaltei concepțiuni artis-

tice, pe muntele stâncos din apropierea stației Ghimeș-Palarca, tronează majestuos monumentul „Infrățirea Națională“ putem spune, unică operă de acest soi, datorită înaltei concepțiuni artistice a sculptorului V. Dimitriu-Leorda.

Eternizarea armelor cu cari eroii națiunii de tot timpul au luptat cu dușmanii înălcători ai hotarelor țării noastre, figurile săpate în bronz ale văjnicilor voievozi: Traian și Decabal, Mihai-Viteazul, Ștefan cel Mare, Alexandru Cuza Vodă, Regelui Carol I și al marelui Ferdinand I oglindește deplin puterea de creațiune a artistului desăvârșit.

Inaugurarea acestui monument va avea loc anul acesta prin luna Aprilie-Mai în prezența M. S. Regelui Carol II, a guvernului și a foștilor combatanți „Infrățirea națională“ va fi o străjă neadormită la granița carpatină și, prin bogăția structurilor sale artistice și istorice, va aminti veșnic generațiile despre vitejia ostașului român și despre gloria voevozilor cari au făurit unitatea națiunii românești.

PAUL AL. DONICI



## DEMUTIZAREA...

de prof. Const. Gh. Vultureanu

— VII —

*Exercitarea mută a lui f:*  
După consolidarea perfectă a lui t, se poate trece la f.

Inzestrat cu o lumanare aprinsă și'n lipsa acestuia cu o foale de hârtie, batistă, sau orice alt corp ușor de suflat, învățătorul așezat în fața elevilor, *sufală f* în una din obiectele menționate.

Din cele câteva exerciții executate de învățător, elevii prind emisiunea lui f. Sunt însă unii, care-l prind greșit.

Greșala constă în faptul că, elevul sau elevii suflând f, suflarea aceasta este asemănătoare suflului obișnuit, ce-l face fiecare când voeste să aprindă focul, țuind buzele.

Unii suflă în felul arătat mai sus, cu adaosul că deschizătura buzelor este mai mare, acționând și mușchii feții ca pe niște foale țigănești.

Greșala cu acțiunea mușchilor feții în felul foalelor, se face în fața oglinzii, unde elevul observă ușor greșala, corectându-se el singur și repede, întrucât greșala este destul de vizibilă pentru el.

Țuguitul buzelor e mai greu de corectat, dar și aci cu oarecare stăruință defectul dispare în felul următor:

Se așează mâna stângă pe creștetul capului copilului, cu degetul mare dela mâna dreaptă, se apasă pe buza inferioară a copilului și când emisiunea nu-i bună, în urma acestei intervenții, atunci cele de mai sus se completează cu apăsarea sub maxilarul inferior cu restul degetelor mânei drepte, spre a i se ridica limba la nivelul cerut de emisiunea corectă a lui f.

Pentruca elevul să-și facă corectura în vederea emisiunii corecte a lui f, se ia una din mâinile elevului, așezându-i-o cu degetul cel mare sub maxilar și restul degetelor pe buza inferioară, arătându-i cum trebuie să acționeze în caz de greșală.

Se exercitează apoi astfel: Elevii putând să articuleze: p, t, f, putem face combinații de exerciții cu aceste articulații în felul următor:

p, t, f, tt, f, ppp, ff, f, pp, t, fff, p, ttt.

f, a, p, u, tt, ppp, o, p, fff, o, a, ttt, f, o, ff, etc.

Se poate face orice combinație de articulație, toate cu unicul scop, *exercitarea ochiului în vederea citirei pe buze.*

Va urma

## Căsătoria

Mulți bărbați spun despre căsătorie că e un iad! Eu de bună seamă îi cred însă din punct de vedere al vinovăției lor proprii.

Mariajul este de natură socială, în primul rând, el trebuie să pregătească un fond pentru educarea noilor născuți. Doar pentru aceasta suntem sădiți de natură, de divina natură, și noi, la rândul nostru, trebuie să proocrem.

La ce vârstă este indicată căsătoria? Orice vârstă este bună dacă te bucuri de sănătate, de deplină judecată — și mai ales — dacă ai o situație socială, potrivită și modestă chiar, dar sigură, cu care să poți face față împrejurărilor; singura care îngăduie și întreprind neînșelabil armonia conjugală și creșterea desăvârșită a noilor născuți, față de care suntem răspunzători.

Am zis că la orice vârstă e bună această sfântă legătură dacă ai la bază cele de mai sus, însă, în orice caz, femeia să nu fie mai vârstnică decât bărbatul cu care voeste să conviețuiască; pentruca femeia trecută de etatea de 28—30 ani (măritată cu unul de 20—25 ani) se găsește în deplinătatea formelor; în plină efflorescență a frumuseții, iubirei și a epocii celei mai prielnice de procreare.

De aci încep — adeseori — cauzele tuturor neînțelegerilor și disolvării conjugale.

De ce? Foarte simplu: Bărbatul fiind prea tânăr, și deci frivol, e dispus la nestatornicie, pe cât timp soția, mai în vârstă de cât el e dispus la statornicie și seriozitate casnică, dar, nu poate, — după trecerea unui timp de conviețuire — să mai satisfacă frivolitățile instinctive ale tânărului soț.

În principiu orice bărbat se amorează de o femeie care promite fericirea și care, să știți, că așa este. Depinde de bărbat să și-o formeze cum vrea el mai cu seamă dacă are instincte și creștere bună. Dacă nu o va conduce după vederile sale, capătă influențe străine care disolvă dragostea

conjugală, sau căsnicia devine un adevărat iad.

Deci: să te ferești de mediul străin ție și în care ea — femeia — se pierde din eterna curiozitate feminină.

Când este dragostea ca principiu și ca sentiment, — adică: dacă v'ați iubit dela început (și conștienți de intențiile voastre) asta este proba că și restul vieții veți fi tot așa de fericiți.

Dacă nu te înșeli în alegerea ce ai făcut este pentru că vă iubiți, deci este sigur că aveți să duceți viața frumoașă. Celelalte asperități dispar din traiul conjugal dacă există ceva superior ca scop al vieții.

Femeia când este întreagă femeie, este o compoziție de frumusețe ca linii, bună, inteligentă și iubitoare de frumos.

Iar dacă te vei înșela în alegerea ta, nevasta ta va avea caracterul dominant, senzualitatea care este punctul cel mai fermecător de atracție pentru un bărbat.

Orice amoretat — și sunt mulți — consideră pe iubita lui divină, dar nu-și dă seama de ce anume, așa cum își face ideie un altul în afară de cauză.

Indianul spune: „E rău când șarpele te-a mușcat; dar e de o mie de ori mai rău când femeia cu privirile ei te-a încolțit“.

De acia căsătoria este recomandabilă pentru oricine și la orice vârstă numai că, la baza ei, — să avem voința de fier, — să existe: sănătatea, potrivirea de vârstă, de caracter; de vederi, de sentimente și — mai ales — mijloacele de întreținere, singurul avertisment ce s'a dovedit mai trainic ca orice, ori unde și oricând.

V. Dimitriu-Leorda

**Statui și busturi după natură și fotografii în marmură și bronz. Monumente istorice și funerare în marmură, piatră și granit. Plăci comemorative etc. etc., executat Sculptorul V. Dimitriu-Leorda, Str. Turda 75, Buc. II.**

## UN CONGRES INTERNAȚIONAL

Un Congres Internațional al Educatorilor Surdo-mușilor se anunță în anul acesta în Statele-Unite ale Americii, și anume la New-Jersey, unde se va celebra sărbătoarea jubiliară a 50 ani dela înființarea institutului surdo-mușilor din Treuton.

La aceeași epocă (Iunie-Iulie 1953) va avea loc la Chicago, în timpul expoziției mondiale care se prepară de câțiva timp, cursul de vară al Asociației americane cu scopul de a răspândi învățământul oral în școlile de surdo-muși.

Această manifestare de serios interes, care s'a răspândit atât de mult în Statele Unite în ultimii treizeci de ani în favoarea surdo-mușilor, va avea un caracter internațional. În acest scop sunt rugați principalii Educatori ai surdo-mușilor ai diferitelor națiuni din Europa, să semnaleze Comitetului de conducere numele și adresa persoanelor care pot aduce în discuțiune propria lor experiență.

Nu se va vorbi, după cât se pare, din partea reprezentanților oficiali despre administrație, ci numai despre cercetările din adevărată și proprie competență,

capabile de a aduce o contribuție reală și efectivă pentru soluționarea celor mai grave probleme relative la următoarele capitole:

1) Problemele fizice ale surdității și consecințele mutismului.

2) Problemele fiziologice.

3) Aspectele psihologice ale acestor probleme.

4) Importanța socială a educației surdo-mușilor.

5) Metode pedago-didactice ale educației surdo-mușilor.

6) Probleme administrative pentru dezvoltarea instrucțiunii surdo-mușilor. De observat este bunăvoința cu care au cooperat la prepararea acestei conferințe internaționale cu susnumita Asociație americană, autoritatea oficială a Expoziției mondiale, Instituturile universitare și autoritățile școlare ale orașului Chicago.

Ne bucurăm că la această manifestare din Chicago nu vor lipsi demni reprezentanți ai României. Cu toate că sunt neglijate și nu dau mari semne de viață Institutele noastre administrative, după purtarea și liniștea vechei școale, să arătăm că însă sunt la noi educatori specializați de o oarecare valoare. Cu sigu-

ranță, acesta este timpul pentru susnumitele manifestări ale Americii, la care se cere o cooperare activă și personală.

După felul desfășurării programului (care va fi publicat cât de curând încă în Italia) este evidentă bunăvoința că la conferințele din Chicago vor interveni doctorii științelor anatomofiziologice și psihologice, nu ca medici specializați în oto-rino-laringologie, cari în special au adus în Statele-Unite în ultimii ani importante contribuțiuni de studiu și experiențe în câmpul larg al patologiei organelor simfului și au îmbogățit literatura specială relativă la învățământul oral, lingvistic, fonetică descriptive și experimentale, ritmice, etc.

În acest scop, s'au trimis circulări membrilor comiteții ai „Comitetului permanent ai Congresului internațional“ cu recomandățiunile cele mai vii, de a asigura o largă intervenție reprezentanților diferitelor națiuni. Speranța și încrederea care intervin la Chicago, în vederea acestui lucru hotărât, obligă persoanele de notorie competență asupra diverselor probleme, să fie la datorie în acea zi.

NATALIA BOTEZ

## Istoria surdo-mușilor

— Din negura timpurilor —

IV

ajutorul urechei? E greu, e complicat, dar se poate, mai ales la surdo-muși, al căror organ vocal e în perfectă stare și dacă copilul e inteligent.

Vorbirea se manifestă nu numai prin sunete, ci și prin diferite pozițiuni ce le iau buzele, limba, obrazii, fălcile și prin vibrațiunile produse prin trecerea aerului în laringe, vibrațiuni care se simt în deosebi în gât, la față, la craniu sau la piept. Din acest total de fapte — sunetul trebuind să fie lăsat deoparte — ochiul surdului vede pozițiunile organelor și cu mâna convenabil pusă, simte vibrațiunile. Surdo-mutul își dă atunci seama ce e vorbirea. Ajutat de învățătorul său, cu noțiunile ce îi le procură ochiul și mâna, el ajunge să facă la fel seria de fenomene care constituie vorbirea.

Orbul „vede“ cu mâinile, pe când surdul „aude“ cu mâna și cu ochii.

În practică se trag foloase și din restul de auz ce a mai rămas acestor infirmi. Doctorul Urbanicici din Viena a constatat că la 100 de surdo-muși, numai 3 surzi, sunt surzi cu desăvârșire. (La noi, d. dr. I. Costiniu a constatat ca adevărați surdo-muși sunt 8—10 iar restul mai aud ceva.

O altă constatare făcută de d. dr. Costiniu e ca 75 la sută dintre surdo-muși au căpătat această infirmitate după naștere, pe când 25 la sută s'au născut cu această infirmitate).

Bolile în urma cărora poate veni surzenia, sunt: scarlatina, febra tifoidă, meningita, tusea convulsivă, pojarul, vegetațiile adenoide, alcoolismul, sifilisul și pelagra.

(Sfârșitul în numărul viitor).

## O tragedie „mută“

Se spune de o durere că e mută; în cazul de față putem vorbi de o tragedie „mută“.

Eroii ei, dealminteri, nici n'ar fi putut să nu sufere în tăcere, de oarece amândoi erau surdo-muși.

D-na Guadon, surdo-mută, era căsătorită cu un soț suferind de aceleași infirmități, dar care, în plus, mai avea și pe aceea a geloziei... Din această pricină acest menaj care ar fi putut fi ideal, era un adevărat iad. Cel puțin așa pretind vecinii, cari au declarat că cei doi soți se certau toată ziua.

Intr'o zi biata femeie, nemai putând suferi acuzațiile nedrepte ale soțului său se duce în cotețul găinilor își turcă gaz pe haine și își dete foc. Soțul și vecinii sărindu-i în ajutor i-au stins hainele, dar arsurile suferite erau prea grave ca biata femeie să mai poată scăpa cu viață. Ea a murit lăsând un copil de patru ani neconsolatului soț.

Și când te gândești că sunt oameni care-și închipuie că numai vorba dă prilej și puțința oamenilor să se certe... Iată un exemplu care dovedește că soții găsesc mijlocul să nu se înțeleagă, chiar când nu-și pot vorbi și nici nu se pot auzi.

Pentruca doi soți să trăiască în armonie ar fi, poate, nevoie să fie nu numai surdo-muși dar și orbi.

Adonați-vă  
la

Răsăritul  
Nostru